

mange Resultater som muligt. Jeg kan fuldstændigt dele den Opfattelse, som her er fremfat af det ærede Medlem for Børgene, og naar det ærede Medlem og jeg se saae ens paa denne Sag, kunde det være, at der var en vis psykologisk Aarsag, som ligger til Grund herfor, og jeg vil antage, at denne Aarsag er, at det ærede Medlem er Børgere i Nysted og jeg Repræsentrant for vedkommende By. Da den højtærede Justitsminister stillede sig meget velvillig til denne Sag og lovede at vaage over, at Politiet gør sin Pligt her i Landet, vil jeg henlede hans specielle Opmærksomhed paa Nysted. Jeg vil bede den højtærede Minister om at lade sit forskende Øje hvile nøje paa Nysted, thi der foregaar Ting, som jeg tror, at det vil være særdeles godt, at den højtærede Justitsminister har sin Opmærksomhed henvendt paa. Jeg skal ikke komme ind paa Detailler i denne Retning, men kun sige, som den højtærede Konsejlspræsident nylig sagde i sin Tale: vestigia terrent. Sporene skræmme og saa paa Holland. Fejsø ligger jo ikke saa langt fra Holland, at vi ikke have i frisk Erindring, hvad der skete der, og ikke ønske en Gentagelse deraf i Nysted. I det hele lynde vi ikke den Skik eller, om det ikke er en Skik, det, der af og til er sket, at naar Luften i Hovedstaden bliver for trykkelige og kvalm for en Politiebedsmand, sendes han til Provinserne. Det forekommer mig, at det er en daarlig Skik. Jeg mener, at Provinshøerne ere lige saa gode Børgere og fortjene en lige saa god Behandling som Hovedstadens Børgere.

Jeg skal nu forlade dette Emne og gaa over til at omtale nogle Punkter paa Finansloven, der vedrøre Læger og Lægevæsenet, og jeg skal da først rette et Spørgsmaal til den højtærede Kultusminister. Jeg vilde gerne forespørge, hvorledes det gaar med den eventuelle Ombygning af Frederiks Hospital. Der var en Gang nedsat en Kommission angaaende denne Ombygning, og den afgav en Betænkning, som i øvrigt ikke kom ned til Folketinget. Det er nu Aar og Dag siden. Jeg vil derfor forespørge den højtærede Kultusminister, hvorledes det gaar med denne Sag, da den er af overordentlig stor Vigtighed ikke blot for Kjøbenhavn, men for hele Landet. Selvfølgelig er det af stor Vigtighed for Kjøbenhavn at faa et nyt, godt og smukt indrettet Hospital, men det er ogsaa af Betydning for det øvrige Land, fordi Frederiks Hospital er den Opdragelsesanstalt, hvor alle Landets Læger uddannes, og Forholdene ere jo nu saaledes, at der efterhaanden bliver flere og flere Læger. Det høje Ting har vist læst i Avi-

serne og hørt talrige Klager over, at nu til Dags skidere alle Mennesker Medicin, og det er da uheldigt, at Bladene paa det nuværende Frederiks Hospital som Læreanstalt er saa indskrænket og daarlig. Der er en særlig Grund til nu at optage denne Sag, da vi have en overstykkende Kassebeholdning, som vi ikke vide at finde Anvendelse for. Jeg vil da henstille, om vi ikke mulig kunde bruge noget deraf til Ombygning af Frederiks Hospital. — Der er dernæst et andet Punkt vedrørende Lægevæsenet, som tidligere er blevet omtalt, men som jeg gerne vil berøre. Under Justitsministeriet forterer, som bekendt, det meste Lægevæsen. Der har her været anket over, at den Sum, der udgives i Anledning af smitsomme Sygdomme, er lovlig stor. Paa Finanslovsforslaget i Aar er dertil opført 600,000 Kr., og paa Finansloven i Fjor var der, saa vidt jeg mindes, opført 700,000 Kr. Det er ikke saa lille en Sum, og jeg er temmelig vis paa, at den endda vil vokse ad Aar; men jeg tror, at det er Penge, som blive ganske overordentlig vel anvendte. Navnlig er der en Anvendelse, som efter min Mening er særdeles god, nemlig til vederlagsfri Indlæggelse paa Sygehus for smitsomme Sygdomme, hvilket mere og mere finder Sted. Det viser sig, at største Delen af Pengene gaar med dertil, og det har i høj Grad bidraget til at indskrænke Udbredelsen af smitsomme Sygdomme, navnlig af Difteritis, som næsten har været en Landeplage. Jeg haaber derfor, den ærede Justitsminister vil stille sig lige saa velvillig og anvende ligesaa mange Penge paa Bekæmpelse af de smitsomme Sygdomme som hidtil. Derimod kunde der maaske være Grund til at indskrænke, hvad der kaldes offentlig Behandling af Sygdomme, da den maaske næppe er saa gavnlig. Den Vej, man skal gaa, er saa vidt muligt straks at indlægge den, der er bleven angrebet af en smitsom Sygdom, paa Sygehus og saa desinficere i Hjemmet. Hvorvidt nu en grundig Desinfektion kan ske paa Landet, er et Spørgsmaal; men i alt Fald have disse Penge gjort meget stor Gavn derved, at Befolkningen er bleven gjort opmærksom paa, at der er en Fare ved en smitsom Sygdom, og at den har lært, hvilken Vej den skal gaa for at tage sig i Agt. Der er et andet lille Punkt, der maaske kunde gøre nogen Gavn og have nogen Betydning. Som Regel er det saaledes, at de Patienter, der indlægges for smitsomme Sygdomme, kun kunne indlægges i de Sygehuse, der tilhøre det Amt og den Kommune, hvori de bo, til vederlagsfri Behandling. Det er ikke altid hel-